

КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД
Бр. 1/194 г.
Дата 16.03.1994 г.

Г.к. Н. Павлов
16.03.94 г.

ДО
КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

Уважаеми господа конституционни съдии,
Като пълномощник на народните представители, подписах искането по КД 1/94 г. получих определението ви от 10 февруари 1994 г.

Конституционният съд не се е произнесъл по допустимостта на направеното искане, а в тази връзка иска допълнително становище от народните представители и конкретизация на искането.

Съгласно определението следва:

1. да посочим точно дали целият закон или отделни текстове на ЗВСС са в противоречие с Конституцията.
2. да вземем категорично становище кои членове от ЗВСС не съответстват на цитираните в искането общопризнати норми на международното право и международните договори, по които България е страна."

Уважаеми господа конституционни съдии,

Искането на народните представители е конкретизирано на стр.6 и 7 в четири ясни пункта.

Въпросите, поставени в определението, изместват смисъла и съдържанието на тези искания, които са недвусмислено обосновани и формулирани. Не се интересуваме и не искаме Конституционният съд да се произнася дали отделен член или алинея от ЗВСС противоречи на отделен член или алинея от Конституцията. Това вие сте направили вече два пъти по отделни конституционни дела. Този подход е неправилен и погрешен. Една правна норма извадена от контекста на целия закон има значение и смисъл различни от нейното значение и смисъл в целостта на закона. Верният извод за това дали една норма противоречи на Конституцията или не, може да бъде направен само ако тя се разглежда в цялостната логика на закона, в който е приета.

Същността на нашето искане е следната:

Съгласно чл.5, ал.1 Конституцията е върховен закон и другите закони не могат да ѝ противоречат.

Съгласно чл.5, ал.4 от Конституцията международните договори, ратифицирани по конституционен ред, обнародвани и влезли в сила за Република България са част от вътрешното законодателство на страната. Те имат предимство пред тези норми на вътрешното законодателство, които им противоречат.

Конституцията в чл.чл. 16, 48, 56 предвижда правото на труд за всички български граждани без изключение, правото на свободен избор на професия и място на работа, правото на защита пред компетентен съд при нарушени трудови права, както и задължение на държавата "за създаване условия за осъществяване на това право".

Следователно цитираните норми от международните договори в искането на част от вътрешното право на страната и имат предимство пред вътрешното законодателство. Единственият закон, който урежда трудовите права на българските магистрати, е ЗВСС, а в него както ви е известно

- не се предвижда възможност за свободно кандидатстване на освободена длъжност в съдебната система за всеки български гражданин, отговарящ на условията за кандидатстване за такава длъжност;

- не се предвижда обжалване на решенията на Висшия съдебен съвет, в т.ч. и на тези от тях, които засягат трудови права на магистратите;

- не се предвижда контрол над актовете на Висшия съдебен съвет, дори когато те са нищожни или порочни;

- не са предвидени гаранции за контрол и отмяна на тези актове, независимо от вредните последици, които могат да причинят;

- при деполитизация на съдебната система законът допуска абсурдно изключване на членове на Висшия съдебен съвет от деполитизация.

Във връзка с всички тези констатации и факти, питаме Конституционния съд:

1. Конституционен ли е законът за Висшия съдебен съвет, който в нарушение на международните и конституционни норми не предвижда защита на трудовите права на българските съдии, прокурори и следователи и очевидно ги лишава от такива права?

2. Може ли липсата на такава уредба в закона да се компенсира с правилник? Известно ли е на Конституционния съд дали има приет правилник и ако има такъв не следва ли същият да бъде обнародван, както това беше направено с правилника на Конституционния съд? По какъв начин защитата правата на съдиите, прокурори и следователи е станала достояние на същите, ако няма правилник или приетият такъв не е доведен до тяхно знание?

3. Въпросът, който поставяме, очевидно се отнася до съответствие на целия закон с Конституцията и цитираните международни норми, ползващи се с предимство във вътрешното законодателство и не е възможно при произнасянето си Конституционният съд да се ограничи от тълкуване на конкретен текст от закона. Тълкуват се конкретни текстове от Конституцията и ние ясно сме изложили за тълкуване на кои текстове е направено нашето искане. Конституционният съд следва да се произнесе празнотата в уредбата на трудовите права на магистратите за Висшия съдебен съвет, която окончателно нарушава трудовите права на магистратите, прави закона противоконституционен. Ако отговорът на Конституционния съд е отрицателен, то тогава ви моля да вземете отношение по въпроса как следва да се разбира разпоредбата на чл.5, ал.4 за предимството на международните норми пред вътрешното законодателство.

Уважаеми господа конституционни съдии,

Във връзка с конституирането на страните по настоящото конституционно дело, моля да приемете колегиалната ми бележка - "Председателство на НС" няма нито по Конституция, нито по правилника на НС, поради което не е възможно да бъде конституирана такава страна по делото.

Ако допуснете разглеждането на нашето искане по същество, ще представим становище на народните представители, подписали искането. На настоящия етап не ви предоставям това

[Faint, illegible text at the bottom of the page]

U

- 4 -

становище, с оглед безсмислието на позицията ни по този въпрос,
ако вие не допуснете разглеждането на делото по същество.

С уважение

МАРИАНА ХРИСТОВА - пълномощник на
народните представители, сезирани
КС по дело 1/94 г.